

DE FLITS CLUBBLAD JVC CUIJK

2026-JUNI

DE ALLERLAATSTE

De tijd is aangebroken. Voor je ligt de allerlaatste editie van de Flits.

Een bijzonder moment, want met het oog op de fusie met SIOL sluiten we een prachtig JVC-tijdperk af en maken we ons op voor de start van de nieuwe vereniging.

Nu het laatste fluitsignaal voor ons clubblad klinkt, is dit hét moment om achterom te kijken.

Wij willen iedereen die de afgelopen jaren, en in de decennia hiervoor, op welke manier dan ook heeft bijgedragen aan de Flits, ontzettend bedanken. Of je nu columns schreef, wedstrijdverslagen aanleverde of foto's maakte: dankzij jullie inzet was dit blad er altijd voor de club.

Daarnaast natuurlijk een groot woord van dank aan al onze trouwe lezers die de Flits door de jaren heen met veel plezier hebben gevolgd.

We sluiten hiermee een rijke historie af, maar kijken vooral ook met veel vertrouwen vooruit naar een sportieve, gezamenlijke toekomst. Veel leesplezier met deze allerlaatste editie!

De redactie (Marloes, Maurits en Leo)

AFSCHEIDSWOORD ROBERT VREDEVELDT DE LAATSTE VOORZITTER VAN JVC CUIJK

Op 17 en 20 juni vonden er twee belangrijke gebeurtenissen plaats, georganiseerd door de Siol-JVC Cuijk werkgroep Historie vv Cuijk, onderdeel van de commissie Uitstraling vv Cuijk. Tijdens het goedbezochte eerste Voetbalcafé in MFA de Valuwe, gepresenteerd door Erik Janssen en Martijn Schwillens, werd via interviews en filmpjes teruggeblikt op hoogtepunten in het bestaan van Siol en JVC Cuijk en natuurlijk vooruitgekeken naar de toekomst van vv Cuijk. Op 20 juni verrichtte wethouder Sportzaken Edwin van Kraaij met een kort woord en een fluitsignaal de aftrap voor de prachtige tentoonstelling over de geschiedenis van Siol en JVC Cuijk in het Cuijks Archief.

Deze tentoonstelling is tot eind oktober op de woensdagen en donderdagen te bezichtigen. Deze twee gebeurtenissen werden op 23 juni gevolgd door de Bijzondere Algemene

Ledenvergaderingen van Siol en JVC Cuijk, waar instemming werd betuigd met de fusie van beide verenigingen tot vv Cuijk die formeel 1 juli van kracht wordt.

Het besluit van het harde en jarenlange werk van alle fusiewerkgroepen.

Ik wil graag even stil staan waar we als JVC vandaan komen.

Namens JVC ben ik trots op de rol die wij hebben gespeeld in dit fusieproces. Vanuit de overtuiging dat samenwerken nodig is om het amateurvoetbal in Cuijk sterk te houden voor de toekomst.

Niet omdat het moest, maar omdat we zagen dat we samen verder komen dan alleen.

JVC is van oudsher een club van doeners.

Nuchter, betrokken en stevig geworteld in de gemeenschap. Een vereniging waar mensen elkaar kennen en waar vrijwilligers de ruggengraat vormen.

En waar ook sportieve en maatschappelijke normen en waarden hoog werden gehouden. In onze geschiedenis zijn er veel mooie momenten geweest. Kampioenschappen, promoties, jubileumwedstrijden tegen AZ en Ajax. Maar misschien nog belangrijker: generaties die hier zijn opgegroeid, voor wie JVC meer werd dan een club, een tweede thuis. En dat raakt direct aan onze bestaansreden: voetbal mogelijk maken voor iedereen. Jong en oud, prestatief en recreatief. Een plek creëren waar sport, plezier en verbondenheid samenkomen. Die waarden nemen we mee in de nieuwe vereniging vv Cuijk. Want een fusie betekent niet dat het verleden verdwijnt, het betekent dat we twee sterke geschiedenissen en culturen samenbrengen tot één nieuwe toekomst. Ik nodig iedereen uit om die geschiedenis in het Cuijks archief te beleven of her te beleven. En vooral: om die verhalen te blijven doorgeven.

Wij als bestuur danken alle leden, vrijwilligers, sponsors en supporters die in de afgelopen 95 jaar JVC Cuijk op welke manier dan ook gesteund hebben. Veel plezier en sportief succes met vv Cuijk!

WIJ ZIJN VAN VV CUIJK! MAAR NU NOG EVEN VAN JVC CUIJK.

Onder mijn pseudoniem Pinda mag ik, op verzoek van de redactie, in de laatste JVC Cuijk-Flits wat mijmeren over onze Rood-Witte club en de symbiose met de burens.

Symbiose is in de biologie het langdurig samenleven van twee of meer organismen van verschillende soorten, waarbij de samenleving voor ten minste een van de organismen gunstig, of zelfs noodzakelijk is. De samenlevende partners heten symbionten. Voor de symbionten JVC Cuijk en SIOL is sprake van een gelijkwaardige symbiose waarbij beide 'organismen' op zijn minst naar nog gunstigere omstandigheden groeien en zich ontwikkelen tot het nieuwe 'organisme' vv Cuijk.

Het duurde even voordat de omstandigheden voor beide symbionten gunstig genoeg waren om tot een 'gelijkwaardige' symbiose te komen. De eco-systemen, het micro-klimaat en culturele afstand bepaalden aanvankelijk dat eerst het ene organisme en daarna het andere organisme niet ontvankelijk bleek. Na 95 jaar JVC-evolutie en 81 jaar SIOL-evolutie lukte het de organismen om, na aanvankelijk aarzelende pogingen, tot een overtuigend, vloeiend en evenwichtig symbioseproces te komen. Op het juiste moment en in de juiste omstandigheden kwamen de juiste mensen bij elkaar om met de juiste afstemming een breedgedragen fusieproces te begeleiden.

In een wereld waarin de verschillen worden uitvergroot en groepen tegenover elkaar worden opgezet lukte het JVC Cuijk en SIOL om elkaar op te zoeken en in te zien dat juist datgeen wat beide symbionten uniek maakt, elkaar en de samenleving nog sterker kan maken. Want een voetbalclub is bij uitstek de plek waar de plaatselijke samenleving bijeenkomt. Een gemeenschap waar voetbal verbindt. Een club waar iedereen, ongeacht achtergrond, afkomst, sociale status, etniciteit of verschil in sportieve drijfveren, plezier beleefd aan voetbal. Een club waar je je ontwikkelt, een club waar je herinneringen voor later opdoet, een club waar een stukje opvoeding plaatsvindt, een club waar elk lid trots kan zeggen: 'Wij zijn van vv Cuijk! En zo verbondenheid met elkaar en de club kan voelen.

De een zoekt bij onze club een maximale uitdaging en ontwikkeling en reikt naar optimale weerstand. En een ander zoekt de sportieve ontspanning, de gezelligheid, de kameraadschap en de gezonde beweging. Maar iedereen die voetbalt of gevoetbald heeft herkent de humor in de kleedkamer, de pseudo-analyses aan de Stamtisch, de derde helft, het teamgevoel en de vriendschap. Al deze elementen vormen de gemene deler en de verbindende factor.

Want als je als team het veld op gaat dan heb je hetzelfde doel, dan win je of verlies je samen, dan ben je in het veld afhankelijk van elkaar, dan brengt ieder zijn of haar kwaliteiten in (ook na de wedstrijd) en ben je gezamenlijk en gelijkwaardig verantwoordelijk voor het resultaat. In zo'n team is er altijd iemand de minst goede en altijd iemand de beste, op welk niveau je ook speelt. De beste kan het niet alleen en het heeft geen zin de minder goede te bekritisieren of uit te sluiten. Daarmee komt je overwinning immers niet dichterbij. Samen overwin je tegenslagen en weerstanden en samen vier je je doelpunten en kampioenschappen.

Waar hierboven het woord 'team' staat kun je ook club of samenleving invullen.

Ooit hoorde ik een roemruchte voorzitter van een 2e divisieclub zeggen: "We leiden op voor onze veteranen". Hij keek vooruit. Voor mij geeft deze uitspraak precies weer waar een club om zou moeten draaien. Op welke manier je ook betrokken bent bij vv Cuijk, op welk niveau je ook voetbalt en met welke drive je jezelf ook inzet, je blijft met trots langjarig verbonden aan vv Cuijk. Net zoals velen met trots verbonden waren aan JVC Cuijk of SIOL, de mastodonten die ons voorgingen, de reuzen op wiens schouders beide clubs gebouwd zijn.

In elke vereniging heb je hondstrouwe clubmensen die de vereniging door de moeilijke fasen heen slepen. Dat zijn voor mij de iconen van de club. Wellicht zien we hen terug in het elftal iconen tijdens het voetbalcafé.

Een JVC-Pinda

INTERVIEW ALI ÖZTURK

JVC Cuijk houdt op en gaat op in vv Cuijk. Ook jij houdt met Jacky Chi op als bescheiden sterkhouders in het eerste team na vele jaren clubtrouw. Hoelang speel je al bij JVC Cuijk?

Ik ben rond mijn elfde begonnen met voetballen bij JVC Cuijk. In totaal heb ik ongeveer twaalf jaar voor de club gespeeld. Tussendoor heb ik ook nog bij twee andere clubs gevoetbald, maar JVC is altijd een belangrijke club voor mij gebleven.

Wat waren je overwegingen om te stoppen met het voetballen in de selectie?

Na vele jaren op selectieniveau te hebben gespeeld, merkte ik dat het fysiek steeds meer van me vroeg. Ik word ouder en het herstel kost meer tijd dan vroeger. Daarom heb ik besloten om te stoppen als selectiespeler. Het voelt als het juiste moment om een stap terug te doen en meer tijd te besteden aan andere belangrijke zaken in mijn leven.

JVC_CUIJK

JVC.CUIJK

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 34 jaar oud, inmiddels zes jaar getrouwd en vader van twee kinderen, een van vijf jaar en een van tien maanden oud. Vier jaar geleden ben ik vanuit Cuijk naar Arnhem verhuisd, waar ik nu met veel plezier woon. In het dagelijks leven werk ik als leidinggevende bij Modine in Uden (technisch bedrijf in thermisch beheer, red.). Hoewel mijn functie veel verantwoordelijkheid met zich meebrengt, heeft mijn werk niet direct invloed gehad op mijn manier van voetballen of mijn rol binnen een team.

Hoe verliep je voetbalcarrière bij JVC Cuijk?

Mijn voetbalcarrière bij JVC Cuijk is heel mooi verlopen. Vanaf de jeugd heb ik veel stappen kunnen zetten en uiteindelijk jarenlang op een hoog niveau mogen trainen en spelen, onder andere in de Derde Divisie. In die periode heb ik met veel goede spelers samengespeeld en van verschillende trainers veel geleerd. Mijn beste vrienden binnen de club zijn altijd Stan Broenland en Jacky Chi geweest. Met hen speel en train ik eigenlijk al sinds mijn jeugd. Samen hebben we veel mooie momenten meegemaakt en een sterke band opgebouwd, zowel binnen als buiten het veld.

Wat vond je de mooiste momenten, belevenissen en leermomenten uit je voetbalcarrière?

Het mooiste moment uit mijn tijd bij JVC Cuijk was zonder twijfel de bekerwedstrijd tegen Top Oss. Destijds speelden we in de Topklasse en trainer Jan van Deinsen gaf mij het vertrouwen om in de basis te starten. Dat vertrouwen kon ik terugbetalen met een doelpunt en een assist in een prachtige 3-0 overwinning. Dat is een wedstrijd die ik nooit zal vergeten. Naast meer van die sportieve hoogtepunten kijk ik vooral met veel plezier terug op de vriendschappen, het teamgevoel en de ervaringen die ik door het voetbal heb opgedaan. Die herinneringen zijn minstens zo waardevol.

Toen JVC Cuijk 1 in 2019 terugtrad uit de Derde Divisie en weer in de vierde klasse moest beginnen, bleef jij de club trouw. Je had wellicht andere mogelijkheden. Hoe stond jij hierin?

Voor mij was het nooit echt een optie om JVC Cuijk te verlaten. Ik voelde me sterk verbonden met de club en wilde graag mijn steentje bijdragen aan de wederopbouw. JVC Cuijk heeft veel voor mij betekend en ik vond dat de club mijn steun verdiende in een moeilijke periode. Samen met andere ervaren spelers wilde ik helpen om de club weer omhoog te brengen naar het niveau waar JVC naar mijn mening behoort.

Hebben de roots die je van je familie hebt meegekregen je bij het voetballen en het denken daarover beïnvloed?

Mijn familieachtergrond heeft niet direct invloed gehad op mijn manier van voetballen, maar wel op mijn mentaliteit. Van huis uit heb ik geleerd om respectvol met anderen om te gaan, verantwoordelijkheid te nemen en altijd hard te werken voor wat je wilt bereiken. Die waarden heb ik altijd proberen mee te nemen binnen het voetbal. Ik vond het belangrijk om een betrouwbare teamgenoot te zijn, afspraken na te komen en altijd het maximale voor het team te geven.

Hoe ga je de vrijkomende tijd besteden?

De extra tijd die vrijkomt wil ik vooral besteden aan mijn gezin. Met twee jonge kinderen kijk ik ernaar uit om meer tijd thuis door te brengen. Daarnaast wil ik actief blijven sporten, maar op een andere manier, bijvoorbeeld door te gaan fitnessen. Het voetbal zal altijd een speciale plek houden in mijn leven, dus het zou goed kunnen dat ik in de toekomst op een andere manier betrokken blijf bij de sport.

DOOR DIK EN DUN

"Bij de wedstrijd Veendam-Vitesse in de eerste divisie zijn 800 toeschouwers aanwezig. Dat aantal hebben wij dubbel overtroffen."

De omroeper van dienst raakte bijna euforisch tijdens de eerste echte derby tussen JVC'31 en SIOL. Op die gedenkwaardige oktoberzondag in 1986 passeerden bijna tweeduizend belangstellenden -schattingen liepen in die tijd ook al uiteen- de kassa's. Voor een wedstrijd tussen twee subtoppers in, let wel, de 4^e klasse. Wedstrijden van JVC trokken in de jaren wel vaker meer dan tweeduizend bezoekers, maar structureel was het allerm minst. Ook niet toen JVC in de top van het amateurvoetbal speelde. JVC moest het vaak doen met een kleine, trouwe schare aan supporters, die zich -opvallend genoeg- bij elke thuiswedstrijd op steeds dezelfde plekken verzamelden. Zo stond de heuvel voor de kantine bekend als 'D'n Berg'. Er was in die tijd zelfs een 'Linkse Berg', waar de meer progressieve supporters bijeen kwamen, en een 'Rechtse Berg', met toeschouwers van een rechtser signatuur. Polarisation avant la lettre. Het zal overigens niet verbazen dat de 'Linkse Berg' in die jaren ruimer bevolkt was dan de 'Rechtse'...

Recht tegenover, aan de rechterkant van de hoofdtribune, klonterde bij elke thuiswedstrijd een andere supportersgroep samen. Wat hen met elkaar verbond was dat het echte JVC'ers waren, met vaak al een rijk verleden bij de club. Ze becommentarieerden het spel dat zich voor hun ogen voltrok, wisselden de laatste dorpsroddels uit en grapt en grolden over het leven van alledag. Tot woede van erevoorzitter Paul van Maanen die op gepaste afstand dat tweewekelijkse tafereel bekeek en maar niet kon (of wilde) begrijpen waarom deze groep supporters ook plezier had als het eerste elftal even wat minder goed presteerde. In die dagen gingen lang niet alle supporters mee naar de uitwedstrijden van JVC. Je zag ze dan nog wel eens bij SIOL langs de lijn. Omdat er oud-JVC'ers meededen, maar ook omdat er soms gewoon leuk gevoetbald werd. Vanaf komende zomer hebben zij die keuze niet meer. Dan ga je naar de wedstrijden van vv Cuijk.

Ons vv Cuijk.

Erik Jansen

schreef in de jaren 80 onder het pseudoniem De Ijsbeer een wekelijkse column in het clubblad JVC Flitsen

INTERVIEW LUCIËN ROEFFEN

Hoe was het om als Cuijkse jongen terug te keren bij JVC Cuijk?

Ik ben er nog steeds super trots om trainer van het eerste elftal te zijn en zal alles voor onze mooie club geven. Natuurlijk word je als Kuukse trainer soms wat kritischer benaderd, maar dat mag ook.

Belangrijk in mijn takenpakket is het doorselecteren in deze mooie groep spelers, zodat we een stabiele tweedeklasser blijven met, als alles meezit, een uitschieter naar boven. Ik heb een fijne staf om mijn heen, die ervoor zorgt dat ik mij kan focussen op het voetbal.

Hoewel de laatste wedstrijden verloren werden, heeft JVC Cuijk 1 zich door eerdere behoorlijke resultaten kunnen handhaven in de tweede klasse. Dit was ook jouw doelstelling aan het begin van het seizoen. Zijn jouw verwachtingen uitgekomen op de manier die je bedoelde?

Mijn verwachtingen zijn het afgelopen jaar ten dele uitgekomen. We waren te wisselvallig in de resultaten die we boekten. Dit lag aan blessures en niet 90 minuten de concentratie kunnen

behouden. Daarom zullen we in het nieuwe seizoen meer aandacht gaan besteden aan het fysieke en conditionele aspect. Hierbij krijg ik ondersteuning van Youri Dikker (nu nog trainer JO 14-1, red.) die hierin gespecialiseerd is. Daarin zullen we stappen moeten gaan zetten.

Er zijn nieuwe spelers bijgekomen, maar er zijn ook enkele sterkhouders opgehouden of vertrokken. En er zijn enkele langdurig geblesseerden. Wat zijn je verwachtingen komend seizoen met vv Cuijk 1?

Er komen een aantal nieuwe spelers waar stuk voor stuk een goede kop op staat en daarom heb ik heel veel zin in het nieuwe seizoen. Helaas verlaten enkele sterkhouders (Jacky, Jordie en Ali) het team. Het zal een enorme uitdaging zijn om deze jongens te vervangen! Ook stoppen Frank en Thomas, maar Frank zal in de technische staf komen en Thomas blijft spelen in ons 2e elftal.

JVC Cuijk heeft altijd gestreefd naar verzorgd en attractief voetbal. Het thuispubliek heeft dit inderdaad regelmatig mogen bewonderen in het afgelopen seizoen. Toch gingen er met name in het laatste halve uur van een aantal wedstrijden ook dingen minder goed. Heb je in beeld wat hiervan de oorzaak of oorzaken was of waren en zie je een oplossing hiervoor?

We zullen in het nieuwe seizoen weer proberen om verzorgd voetbal te spelen. Er zullen er andere spelers op moeten staan om het gemis van de 'sterkhouders' op te vangen. Voor mij zijn dit weer superleuke zaken om mee aan de slag te gaan.

Gaat dit in je algemene aanpak van je manier van trainen of je spelopvatting iets veranderen of bekijk je het per wedstrijd en per tegenstander?

Mijn manier van werken zal niet veranderen maar de manier van voetballen waarschijnlijk wel. Als staf gaan we samen een mooi plan maken waarin de kwaliteiten van eenieder het beste naar voren komen.

Je bent van baan veranderd. Helpt je werk jou in je trainerschap en in de benadering van de spelers?

Vanaf 1 maart ben ik werkzaam als sociotherapeut in de Pompekliniek in Zeeland (NB), waar ik werk met uitbehandelde TBS-ers en waar ik het enorm goed naar mijn zin heb. Na 25 jaar werkzaam geweest te zijn in het speciaal onderwijs heb ik naar mijn hart geluisterd en besloten om iets anders te gaan doen. Deze keuze voelt helemaal goed. Ik zal qua benadering niet veranderen en blijf altijd uitgaan van het positieve. Ook nu in mijn nieuwe baan zal ik heel veel geduld moeten hebben. Dat zit in mijn natuur en dat heb ik dus ook met de voetballers. Maar jonge jongens als Silvan, Mateja, Nick, Jasper en ook Juup zullen in het nieuwe jaar een andere rol moeten vervullen, waarbij ik ten aanzien van hen wel kritischer zal moeten zijn! Toch blijf ik als persoon gewoon dezelfde!

Zijn er nog andere dingen die je kwijt wil?

Ik wens iedereen een hele fijne vakantie en hoop iedereen weer te terug zien bij onze nieuwe mooie club vv Cuijk.

Heel veel succes en plezier met je staf en je spelers in het komende seizoen, Luciën.

BEDANKT

Meer dan 50 jaar keken de leden van onze voetbalvereniging wekelijks reikhalzend uit naar 'De Flits'. Iedere donderdagavond viel deze in de brievenbus. 'De Flits' gaf niet alleen informatie over wie wanneer en waar moest voetballen, het bood ook ruimte voor wedstrijdverslagen, voor mededelingen van het bestuur én voor goed gelezen columns, ingezonden brieven en rubrieken, zoals De Punters en De Kreet. 'De Flits' schiep een goede band tussen de leden!

Het begon allemaal in de jaren vijftig, bij Louis Thijssen, op dat moment jeugdsecretaris van JVC'31. Louis was werkzaam bij de toenmalige Drukkerij van Lindert in de Maasstraat. Eén van de opdrachten die de drukkerij had was het wekelijks verzorgen van het clubblaadje van de Oost-Nijmeegse voetbalvereniging Orion Boys (thans Orion geheten).

"Ik vond dat er ook bij JVC'31 eigenlijk een clubblad zou moeten zijn. Als werknemer bij van Lindert was ik in de gelegenheid om wat te doen aan de opzet van een clubblad. Het verzinnen van een naam vond ik gemakkelijk. Ik koos in plaats van Orion-Boys-flitsen voor JVC-flitsen."

"Het lukte mij om het blaadje gevuld te krijgen met mededelingen, wat verslagjes van wedstrijden e.d. De programma's stonden er aanvankelijk niet in, want die werden in Cuijk op sommige plaatsen bij een winkel voor de raam opgehangen. Zo hing er bijvoorbeeld aan de achterzijde van de schoenwinkel van Ghijsen en bij Bongartz een kastje waar ook de opstellingen werden opgehangen.

"Een probleem was nog om het clubblaadje af te laten drukken. Daarvoor werd de hulp ingeroepen van het hoofd van de school in Beers, de heer Ghijsen. Deze beschikte over een stencilmachine. Dus op fiets naar Beers om de kopie naar Beers te brengen en na gereed weer op de fiets op te halen." Het clubblad was geboren. In eerste instantie alleen nog maar bestemd voor de jeugdleden. Met hulp van een aantal spelertjes werden de Flitsen, zoals ze in de volksmond genoemd werden, een keer in de week bij de jeugdleden thuis bezorgd.

In de loop van de jaren is er nogal wat gesleuteld aan het blad. Het werd uiteindelijk bestemd voor alle leden. Op een gegeven moment werd er helaas besloten om het blad niet meer te laten verschijnen. De JVC Flitsen zijn een lange tijd niet meer verschenen. Het was een gemis!

Enkele jaren geleden verscheen er weer een regelmatig terugkerende, digitale nieuwsbrief: 'De Flits'! Een naam met een historische knipoog naar het oude, papieren clubblad, dat wekelijks bij leden op de deurmat viel. Ook de digitale 'Flits' brengt nieuws voor jeugdleden (pupillen, junioren), voor hun ouders, voor seniorleden en andere volgers van onze vereniging. In 'De Flits' is plaats voor veel verschillend clubnieuws met vaste rubrieken als het 'rondje langs de velden', 'even kennismaken met...', de 'wist u datjes' en natuurlijk de verslagen van wedstrijden en activiteiten.

De Flits zorgde er weer voor een sterkere band tussen de leden en een grotere betrokkenheid bij de vereniging: "JVC Cuijk, Club van ons allemaal".

En nu....is dit de laatste....

Dankjewel JVC-flitsen! Dankjewel De Flits!

Je hebt ons al die jaren op de hoogte gehouden van het laatste nieuws! Je hebt ons vaak laten lachen, soms ook laten huilen. Je hebt ons kennis laten maken met elkaar. Je hebt gezorgd voor verbinding! Je was zo belangrijk voor JVC'31 en JVC Cuijk!

DANKJEWEL voor al die jaren!

We gaan je missen! Maar....wie weet.....TOT ZIENS

Rob Christiaans

JVC_CUIJK

JVC.CUIJK

INTERVIEW JACKY CHI

JVC Cuijk houdt op en gaat op in vv Cuijk. Ook jij houdt met Ali Öztürk op als bescheiden sterkhouders in het eerste team na vele jaren clubtrouw. Hoelang speel je al bij JVC Cuijk?

Ik speel sinds het seizoen 2018/2019 weer voor JVC Cuijk, dus afgelopen jaar was mijn achtste opeenvolgende seizoen. Daarvoor heb ik 13 à 14 jaar in de jeugd gespeeld en 2 jaar in het eerste.

Wat waren je overwegingen om te stoppen met het voetballen in de selectie?

Hoewel ik nog enorm geniet van het spelletje en alles eromheen, vraagt het simpelweg ook veel tijd. Vakanties moeten eromheen gepland worden en de weekenden stonden altijd in het teken van de voetbalagenda. Met een dochter thuis is dat soms ook puzzelen met de oppas. Daarnaast vraagt het fysiek én mentaal steeds meer om je elke training en wedstrijd weer volledig op te laden, zeker als je wat ouder wordt. Ik heb bovendien altijd gezegd dat ik 'op tijd' wilde stoppen en wel op een mooi moment, niet pas als blessures toeslaan of wanneer je minder van waarde wordt voor het team. De combinatie van die factoren maakt dat dit het juiste moment is.

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 33 jaar en geboren en getogen in Cuijk. Ik woon hier samen met mijn vrouw Jante en onze dochter Julia van inmiddels 2 jaar. In het dagelijks leven werk ik als HR-adviseur bij BrabantZorg. Of mijn baan invloed heeft op mij als voetballer vind ik lastig te zeggen, maar het zou onbewust best kunnen. In de HR ben je natuurlijk veel bezig met mensen, met communicatie en met groepsdynamiek. Misschien dat ik daardoor in het veld of in de kleedkamer ook wel sneller let op het teambelang en hoe we met elkaar omgaan. Maar of dat nu echt door mijn werk komt of gewoon in mijn karakter zit blijft een beetje de vraag.

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 33 jaar en geboren en getogen in Cuijk. Ik woon hier samen met mijn vrouw Jante en onze dochter Julia van inmiddels 2 jaar. In het dagelijks leven werk ik als HR-adviseur bij BrabantZorg. Of mijn baan invloed heeft op

mij als voetballer vind ik lastig te zeggen, maar het zou onbewust best kunnen. In de HR ben je natuurlijk veel bezig met mensen, met communicatie en met groepsdynamiek. Misschien dat ik daardoor in het veld of in de kleedkamer ook wel sneller let op het teambelang en hoe we met elkaar omgaan. Maar of dat nu echt door mijn werk komt of gewoon in mijn karakter zit blijft een beetje de vraag.

Hoe verliep je voetbalcarrière bij JVC Cuijk?

Vanaf het moment dat ik mocht voetballen, ben ik begonnen bij JVC Cuijk. Ik doorliep alle selectie-elftallen van de F1 tot en met de A1, meestal als centrale verdediger of centrale middenvelder. De jeugdtrainers die mij het beste zijn bijgebleven, stonden – niet toevallig – ook op het veld tijdens mijn laatste thuiswedstrijd: Gerrie Christiaans en Robert Weijers. Aan hen heb ik zowel als voetballer en als mens veel gehad.

Na de jeugd maakte ik de overstap naar Rood Wit in Groesbeek. Daar speelde ik drie jaar en ervaarde ik beide kanten van de medaille: we degradeerden één keer, maar werden ook twee keer kampioen. Ondanks interesse van Achilles'29 en De Treffers, koos ik daarna voor een terugkeer naar JVC Cuijk.

JVC_CUIJK

JVC.CUIJK

INTERVIEW JACKY CHI

In de twee seizoenen die volgden speelden we mooie affiches in de Topklasse, wedstrijden in de KNVB beker en wonnen we de districts beker. Toch hield ik er destijds een bittere nasmaak aan over, omdat het destijds voelde alsof ik een gast was in eigen huis.

Na twee seizoenen vertrok ik naar sc Woezik in Wijchen. In mijn eerste jaar werden we tweede in de Hoofdklasse en speelden we nacompetitie voor promotie naar de Topklasse. Helaas raakte ik in de allerlaatste wedstrijd zwaar geblesseerd aan mijn knie. Na een operatie en een heel seizoen revalideren, keerde ik in 2018 definitief terug bij JVC Cuijk voor mijn laatste acht seizoenen.

Wat vond je de mooiste momenten/belevenissen/menselijke ervaringen/leermomenten die je meemaakte in je voetbalcarrière?

Mijn persoonlijke hoogtepunt was denk ik het winnen van de prijs voor 'Beste Speler' in het regionale amateurvoetbal, verkozen door De Gelderlander. Daarnaast is het lastig kiezen, want er zijn veel mooie momenten geweest. Als ik er toch een paar moet noemen, denk ik aan mijn officiële debuut op mijn 16e tegen RKC Waalwijk, mijn officiële debuut in de Topklasse thuis tegen Koninklijke HFC, de wedstrijd tegen Jong Ajax (met tegenstanders als Donny van de Beek en Abdelhak Nouri) en de beladen derby's tegen De Treffers waar altijd veel publiek op afkwam.

Wat betreft leermomenten: in de voetbalwereld moet je heel snel volwassen worden. Het is toch een macho-wereld waarin je jezelf staande moet houden. Hoe hoger je speelt, hoe sterker dat geldt. Hoewel die cultuur als persoon niet helemaal bij mij past, heeft het mij ook veel gebracht. Het is een waardevol leermoment geweest om altijd mezelf te blijven en te durven concluderen wat wel en niet bij me past

Toen JVC Cuijk 1 in 2019 terugtrad uit de derde divisie en weer in de vierde klasse moest beginnen bleef jij JVC trouw en werd als ervaren speler een betrouwbare kracht.

Bovendien konden nieuwe spelers zich aan je optrekken. Je had wellicht andere mogelijkheden. Hoe stond jij hier toen in?

Dat was een ontzettend rumoerig seizoen. Door de vele wisselingen in de selectie, staf en bij de sponsors was de basis onrustig. Toen daar financiële problemen bovenop kwamen, was de chaos compleet. Er werd een aantal keer vergaderd over de toekomst van het zondag elftal. Uiteindelijk viel het lastige, maar achteraf juiste besluit om te stoppen met het zondagteam en door te gaan met het zaterdagelftal.

Dat ik bleef, was voor mij geen moeilijke beslissing. Samen met Stan en Ali had ik al vóór dat besluit uitgesproken, dat we bij JVC zouden blijven.

Hebben de roots die je van je familie hebt meegekregen je bij het voetballen en het denken daarover beïnvloed?

Ja, die roots hebben me mogelijk wel beïnvloed. Vanuit thuis heb ik altijd meegekregen dat je hard moet werken en dat niets je vanzelf komt aanwaaien. Daarnaast ben ik zo opgevoed dat je gewoon normaal moet blijven. Nuchter zijn, geen grootspraak, maar het simpelweg laten zien door te doen. Die instelling heb ik altijd meegenomen naar het veld en de kleedkamer.

Hoe ga je de vrijkomende tijd besteden?

Dat is een goede vraag, ik weet het op dit moment nog niet precies. Er komt in ieder geval veel meer tijd vrij, dus ook voor mijn gezin. Daarnaast blijven veel vrienden van mij voetballen, dus ik zal zeker nog vaak komen kijken. Wat betreft zelf voetballen of een andere rol binnen de club: voorlopig doe ik even niets. Eerst maar eens rustig wennen aan de vrije weekenden.

Zijn er nog andere dingen die je zou willen zeggen?

Ik ben altijd erg trots en blij geweest om voor JVC Cuijk te voetballen. De club heeft mij veel gebracht, zowel op het veld als op sociaal vlak. Hopelijk heb ik de afgelopen jaren ook wat moois aan de club kunnen teruggeven.

GEWOON EEN LAATSTE WEDSTRIJD

Olympia JO19-2 – SIOL-JVC 19-2 1-3

Onze laatste wedstrijd als JVC-ers en SIOL-ers en ook mijn laatste wedstrijd als trainer was uit tegen Olympia ook zo'n Traditionsverein. Ik vraag me voor de wedstrijd af hoe vaak ik zelf als speler aan de aftrap heb gestaan voor JVC. Ik denk terug aan wat hoogtepunten als jeugdspeler bij JVC '31 zoals spelen op het NEC Toernooi in de D1 tegen Ajax D1 met Jordi Crujff als directe tegenstander en zijn vader Johan langs de lijn naast mijn vader, spelen tegen Feyenoord op het Internationale Toernooi van SIOL en ook de toernooien om het Brabants Kampioenschap flitsen voorbij. De wedstrijden in de competitie tegen de B1 van PSV komen ook meteen naar boven als hoogtepunten en als seniorenspeler van JVC '31 het hoofdveld mogen betreden als eerste elftalspeler. 'Eye Of The Tiger' luister ik nog altijd met kippenvel. Meteen verwerp ik al deze sentimentele gedachten want het is maar gewoon een laatste wedstrijd.

Mooi dat we voor onze allerlaatste wedstrijd met de JO19-2 met zowel jongens met een JVC als met een SIOL achtergrond spelen. Ik kijk met kippenvel naar de namen die allemaal op ons wedstrijdformulier staan waarbij ik sommigen als trainer vanaf zes jaar oud tot nu als bijna volwassenen onder mijn hoede heb gehad: Wout Pluk, Jasper Op 't Hoog, Bram Vink/Theunissen, Sam Peppinck, Faybian Peters, Ties Ceelen, Jayro van Raaij/Linders, Rens van der Wal/Toonen, Ole Janssen, Mats Voet, Tijn van der Burgt, Vigo van der Lienden, Daan Polman, Sam de Boer/Kaal, Seppe Willems, Ivo Jacobs/Letemahulu, Jurre Heijl, Robby Scholten en gastspelers Tijn Drenth, Teun Jacobs, Mats Heijl, Tijn Heijsterman, Seppe Kromhout, Mohammed Hirsi en Lars Hendriks. Daar staan heel wat achternamen tussen waarvan de vader of moeder, een oom of tante of een opa ook vele andere wedstrijdformulieren hebben gesierd of op een andere waren betrokken in de rijke historie van JVC & SIOL. Oh nee! Niet sentimenteel worden. Het is maar gewoon een laatste wedstrijd.

1^e helft:

We komen met ons team traditioneel met 1-0 achter tegen Olympia en dat is ook de ruststand.

2^e helft:

Remontada! We knokken ons ook traditioneel weer terug in de wedstrijd. De mooie gelijkmaker van gastspeler Tijn (Drenth) voelt voor mij als een cadeautje. We gaan erop en erover door uitzonderlijk prachtige treffers van Mats (Voet) en Daan (Polman), die mij wederom kippenvel bezorgen. Het slotakkoord leek voor mijn zoon Rens (van der Wal). Ondanks zijn blessure wilde hij perse met deze wedstrijd meedoen om een doelpunt te maken voor 'zijn' trainer. Hij scoorde wel maar die werd 'gelukkig' afgekeurd want ik weet niet hoe ik daarop emotioneel zou hebben gereageerd onder het mom van: het is maar gewoon een laatste wedstrijd...

Het einde van een tijdperk voor iedereen die JVC & SIOL een warm hart hebben toegedragen en tegelijkertijd een nieuwe start onder de naam v.v. Cuijk. Voor mij is het simpelweg tijd voor andere dingen. Ik sluit af met de woorden van Rinus Michels na het gewonnen EK van 1988: "Bedankt en we zullen het nooit, nooit vergeten"!

Sportieve groet, Nomis

JVC_CUIJK

JVC.CUIJK

INTERVIEW JORDIE VAN DER LAAN

JVC Cuijk houdt op en gaat op in vv Cuijk. Ook jij houdt op als sterkhouders in het eerste team na in totaal vele jaren clubtrouw. Wat waren je overwegingen voor je overstap naar Achilles'29?

De keuze voor Achilles is een keuze geweest op basis van sportieve ambitie. Sinds mijn terugkeer naar JVC, alweer drieënhalve jaar geleden, heb ik nooit onder stoelen of banken gestoken dat het altijd is blijven kriebelen dat ik zo hoog mogelijk wil voetballen, ook nog op deze leeftijd. Ik merkte ook dit seizoen weer dat wanneer ik eenmaal op het veld sta, dit belangrijker voor me is dan al het andere. Daarom wil ik het nog één keer laten zien bij een club uit de buurt die op een hoger niveau speelt.

Kun je iets over jezelf vertellen?

Ik ben 32 jaar en woon sinds begin 2024 op mezelf, 'gewoon' in Cuijk. Na de zomer van 2023 ben ik gaan werken als scout voor het eerste elftal van NEC. Deze baan heeft ook invloed op mijn blik op voetbal en op mijn denken binnen het veld. Door mijn job als scout ben ik voetbal meer vanuit het gehele plaatje gaan bekijken, ook wanneer ik in het veld sta. Dat heeft vooral met tactiek en spelinzicht te maken en dat betrek ik dan op het hele elftal. Hierin was ik altijd al zeer in geïnteresseerd, discussieerde daar ook graag over en zat al op deze denkwijze. Het belangrijkste in het voetbal is wat je doet wanneer je de bal niet hebt. Niet alleen bij balbezit van de tegenstander, maar ook in eigen balbezit. Dat is het voornaamste waar ik naar kijk als ik een speler moet beoordelen. Het is een enorm cliché, maar deze uitspraak van Johan Cruyff beschrijft het perfect: "Tijdens een wedstrijd heb je gemiddeld maar drie minuten de bal. Wat je in de andere 87 minuten doet, bepaalt of je een goede speler bent."

Hoe verliep je voetbalcarrière bij JVC Cuijk?

(Ik ben begonnen in de jeugd van SIOL, maar vertrok al vrij snel naar de jeugd van JVC. Na het PSV Masters toernooi werd ik in de E-tjes opgepikt door PSV en voetbalde enkele jaren in de jeugdopleiding van PSV in Eindhoven. In mijn lichting speelde onder andere Zakaria Labyad. Als tweedejaars D-tje keerde ik terug bij JVC en ging ik in de D1 spelen onder Gerrie Christiaans.

In de C-tjes heb ik twee jaar gespeeld onder Huub Straatman. In deze jaren, voor het eerst spelend op groot veld in een 11 tegen 11, speelde ik meestal als middenvelder. Op die positie speelde ik ook als eerstejaars B in de B2 onder leiding van mijn vader Ruud van der Laan. Een seizoen later schoof ik door naar de B1, maar besloot ik door geringe speeltijd al snel door te schuiven naar de A2, waar ik uiteindelijk twee seizoenen speelde. Het tweede seizoen, onder leiding van Joop Oosterveld en wederom mijn vader, was fantastisch. We werden met een hele hechte groep kampioen én wonnen de bekerfinale in Susteren.

In mijn laatste jeugdjaar speelde ik in de A1, waar Robert Weijers trainer was. Onze selectie miste een spits en op een voorbereidingstoernooi in Duitsland maakte ik acht doelpunten in twee wedstrijden, waarna het wel duidelijk was dat ik dat seizoen als spits zou spelen. Ook dat werd uiteindelijk een mooi seizoen met nacompetitiewedstrijden voor promotie en wederom een gewonnen bekerfinale in Susteren, waar ik vlak voor tijd de winnende goal maakte.

Bij de senioren belandde ik logischerwijs in het tweede elftal, omdat het eerste elftal destijds op het hoogste amateurniveau speelde en ik daar niet zomaar aan speeltijd zou komen. Hans Kraaij Jr. en Piet de Kruif zagen het wel in mij zitten; vanaf de winterstop mocht ik grotendeels aansluiten bij 1 en het seizoen erna volledig. In deze periode viel ik in de Topklasse vrijwel wekelijks in, net als een seizoen later onder Eric Meijers. Ik wilde echter meer minuten maken en vertrok in seizoen 2015-2016 naar Juliana Malden.

In seizoen 2017-2018 keerde ik in de winterstop tijdelijk terug naar JVC, op huurbasis vanaf FC Lienden. In Lienden speelde ik regelmatig, maar ik had in de winterstop door verschillende aankopen wel in de gaten dat dit de tweede seizoenshelft anders zou zijn. In de zomer van 2018 besloot ik definitief, wat achteraf één seizoen bleek te zijn, terug te keren. In deze anderhalf jaar speelde JVC in de Derde Divisie onder Ruud Kaiser.

Na vele omzwervingen en blessures kwam ik in de winterstop van 2023 wéér terug, na een korte periode in Uden bij Udi'19. Dat is inmiddels ruim drie jaar geleden en in die drie jaar hebben we nacompetitie voor promotie gespeeld onder Dennis Straatman, zijn we kampioen geworden met Robert Grauwde en hebben we ons tweemaal gehandhaafd in de 2e Klasse onder zowel Robert Grauwde als Luciën Roeffen.

Wat vond je de mooiste momenten/belevenissen/menselijke ervaringen/leermomenten die je meemaakte in je voetbalcarrière bij JVC of andere clubs?

Zoals gezegd was mijn tweede jaar in de A2 bij JVC een geweldig seizoen met een kampioenschap en bekerkampioenschap. Het seizoen erna was ook een heel fraai jaar met verschillende vrienden in het hoogste jeugdelftal van JVC op een hoog amateurniveau en weer een prijs.

Bij de senioren heb ik bijna te veel dingen meegemaakt om op te noemen, maar hier toch enkele momenten:

- Mijn debuut voor het eerste elftal van JVC als invaller in de Topklasse onder Hans Kraaij Jr. en Piet de Kruif uit bij WKE.
- Mijn basisdebuut in de Topklasse uit bij HBS, een belangrijke wedstrijd die met 1-2 gewonnen werd.
- Mijn eerste doelpunt voor JVC in een thuiswedstrijd tegen Haaglandia.
- Het bereiken van de kwartfinale van de KNVB Beker met JVC.
- Mijn geweldige jaar met 29 doelpunten in 26 wedstrijden voor Juliana Malden (en kampioen!) in de Hoofdklasse en ruimschoots topscorer van de regio.
- Uitgeroepen tot Speler van het Seizoen in de Derde Divisie als speler van JVC in seizoen 2017-2018.
- De uitwedstrijd bij FC Lisse voor promotie naar de Tweede Divisie die met 0-3 gewonnen werd en waarin ik twee keer scoorde, nadat we met JVC thuis met 0-2 hadden verloren.
- Mijn debuut in het betaald voetbal voor Telstar op bezoek bij RKC Waalwijk in 2018.
- Eén van mijn weinige andere wedstrijden als basisspeler van Telstar op bezoek bij Jong Ajax, waarin ik een sterke wedstrijd speelde tegen het centrale duo Perr Schuurs en Sven Botman.
- Mijn trip naar Australië begin 2022 om op het tweede niveau van Australië te voetballen, een geweldige ervaring die helaas van korte duur was door gescheurde enkelbanden.

Je hebt 112 goals gemaakt voor JVC en daarmee René Broekmans met twee doelpunten als clubtopscorer gepasseerd. Daar mag je heel trots op zijn. Is dit een totaalstand van al jouw jaren in JVC Cuijk 1.

Ik heb inderdaad 112 competitiedoelpunten gemaakt voor JVC verdeeld over mijn verschillende periodes bij JVC 1. Onder Hans Kraaij en Eric Meijers scoorde ik in totaal zes keer in de Topklasse. Onder Ruud Kaiser maakte ik 38 doelpunten in de Derde Divisie. Bij Dennis Straatman scoorde ik tien keer in de 3e Klasse en bij Robert Grauwerde 21 keer. In de 2e Klasse maakte ik bij Robert Grauwerde 22 doelpunten en dit seizoen heb ik onder Luciën Roeffen 15 doelpunten gemaakt. Dat maakt 112.

Heb je ook nagedacht wat je na je voetbalcarrière in selectieteams zou willen gaan doen?

Ik ben jaren geleden eens trainer geweest als assistent van Jeroen Schepens in de jeugd van VVV-Venlo. Dit heb ik daarna echter nooit meer opgepakt en ik moet eerlijk zeggen dat ik dat ook niet van plan ben als ik eenmaal ben gestopt als voetballer. Misschien heel veel later, ooit. Op dit moment houd ik me met scouting voor NEC bezig.

Zijn er nog andere dingen die je zou willen zeggen?

Ik vind het mooi om te zien dat er al geruime tijd een actieve redactie is, onder andere voor de verslagen over ons eerste elftal. Dat verdient ook absoluut een pluim!

LUCTOR DWARRELS

Pinda schrijft elders in deze laatste JVC Cuijk-Flits een hecht en doorwrocht betoog over het belang van samen dingen doen in clubverband. Geen speld tussen te krijgen. Helemaal mee eens. Maar dat niveau van samenhang haal ik niet. Daarom maar wat dwarrelgedachten en gedachteflitsen.

Wartoe zijn wij op aarde? Om God te dienen en hier en in het hiernamaals gelukkig te zijn. Dat moest ik als katholiek jongetje kunnen opdreunen uit de catechismus. En ook nog de Tien Geboden en de vier Oefeningen van Geloof, Hoop, Liefde en Berouw. Zware kost. Vooral de Oefening van Berouw was aan mij niet zo besteed. Niks heb ik meer paraat. Maar toch bleef er wel iets van hangen. Een zekere bescheidenheid, dat je niet alles hier en nu naar je hand kunt zetten. Een groot ego zit jezelf, en anderen, in de weg. Soms moet je jezelf even terugfluiten: denk erom, geen arrogantie. Goed om te weten binnen team- en clubverband. Rekening houden met wat anderen vinden vertraagt besluiten, ergerlijk soms, maar als je na enige tijd terugkijkt is er toch heel wat besloten. Zie het fusieproces. Zie de nieuwe Groenendijkse Kampen. Je gaat het zien als je het door hebt.

In een woning in Nederland wonen gemiddeld 2,1 personen. Dat was vroeger wel anders. In het Rijke Roomse leven was het hutjemutje met z'n zessen of nog veel meer. De huishoudens zijn om allerlei redenen 'verdund': vergrijzing, scheidingen, latrelaties en uitstel van huwelijken, individualisering en welvaart. Met name de individualisering wordt gezien als een groot voordeel voor de persoonlijke leefsfeer. Zou kunnen, maar is dit wel zo voor het clubleven? Dat het nakomen van groepsregels voor elk individu een vorm van grote luxe is, is voor veel leden geen abc-tje. En vrijwilligers die denken in gemeenschapstermen, zich daar opofferingen voor getroosten, moet je met een lampje zoeken. Veel clubwerk komt daarom op weinigen neer. En je gelooft het niet, die weten het meestal nog weer redden ook.

Wartoe is een voetbalclub op aarde? Niet zozeer om God te dienen en in het hiernamaals gelukkig te zijn. Daarvoor wordt op het veld met de naam des Heeren net iets te vrijelijk omgesprongen. We beginnen dus maar eens hier. Gamen in de wei is beter dan via het schermpje. Frisse lucht, een strakke bal scherend over de margrietjes en de paardenbloemen. Al helemaal kapot en toch weer sprinten naar die vrij bal. Zeiknat worden. Bijna ploffen van de hitte. Knarsetanden over scheids en vlagger, maar accepteren. Verliezen ligt aan paal en polletje. En winnen? Nou, omdat we zo goed waren. De douche is natuurlijk weer te heet, te koud of te slap. Shit, handdoek en schone onderbroek vergeten. Niks laten merken en gewoon door ouwehoeren. De derde helft vloeiend laten smaken. En dan lekker de bondcoach uithangen over hoe het moet of had moeten. Dat is leven. Hier! Nu!

Luctor

JVC_CUIJK

JVC.CUIJK

